47 XXI Лекция отъ Учителя
за учениците на I окултенъ класъ.

Започна се въ 7½ ч. веч. Тайна молитва
Прочетоха се темите за „предназначението на сърцето"
Учительтъ запита: Имате ли тема за следующата среда?
— Не. Тогава за следующия пять ще имате темата:
Значение на човешкото око.
Въ 8¼ ч. Учительтъ започна да говори:

Вие оцѣнявате ли вашето сърце? Значи, ако спре да тупти то, ще спре и физическия животъ. Ако спре да чувствува, ще спре и вашия астраленъ животъ — по сѫщия начинъ.

Сега азъ ще ви дамъ да размишлявате цѣла една седмица за сърцето: сутринь, прѣди обѣдъ и прѣди вечеря ще произнесете слѣдните думи: Боже, съзиди въ мене сърце чисто и свято!, а слѣдъ туй ще започнатъ вашите размишления, които ще продължаватъ петь минути.

Нѣкои казватъ, че сърцето е храмъ, а други — олтарь. Какъ го взиматъ поетите, като храмъ или като олтарь. Вие много голѣма цѣна му давате. Въ тѣлото каква роль заема сърцето? Природата му, ролята му е проста. — Да подтиква кръвьта. Като единъ проводникъ е то. Всѣкога взимайте за всѣки удъ такава мѣрка, каквато му съотвѣтствува на голѣмината. Сърцето си има своята математическа голѣмина. И въ духовно отношение тия съотношения се спазватъ

И въ духовно отношение сѫщитѣ отношения сѫществуватъ. На физическото поле сърцето е малко, а вие въ духовния свѣтъ му давате всички функции, то става господарь на всичко, а не трѣбва да бѫде тъй, когато не е тъй. Господарь на всичко е само човѣшкия духъ.

Сега ще ви запитамъ: сърцето ли чувствува или човѣшкия духъ чувствува? Какъ опрѣдѣлятъ съвременнитѣ психолози сърцето? — Като нервно разлагане, разлагане на нервното вещество, т. е. най-малко разпознаване на нервното състояние.

Сега азъ ще ви задамъ и другъ въпросъ: Прѣдставете си, че се намирате нѣкѫдѣ прѣзъ лѣтото на курортъ въ Чамъкория, излизате на разходка, дѣто има много боравинки, покапнете си боравинки, (поправите си стомаха), но не ви идва на умъ да си наберете малко за зимно врѣме. Сега вие като говорите за сърцето, минавате като екскурзиянти, ядете боравинки и си казвате: „За зимъ съ ще си купя". Добрѣ, но прѣдставете си, че зимно врѣме нѣма откѫдѣ да си купите. Когато азъ ви зададохъ темата за сърцето имахъ съвсѣмъ друга мисъль. Сега когато въ нѣкой крамъ се създаде олтарь, олтарьтъ е огнището. Въ кѫщата огнището съставлява сърцето. Тамъ постоянно гори огънь. Защо? — За да се топлятъ, да се готви, да се изливатъ. Ще опрѣдѣлите сега функциитѣ на сърцето, ще опрѣдѣлите сега за какво е функцията на това огнище. Понѣкога когато е топло, изгасвате огъня. Огнището остава. Защо? Значи и безъ да гори огнището, хората могатъ да се топлятъ.

Сега да вземемъ човѣшкото сърце. Ако сърцето въ физическия животъ прѣстане да рупти, прѣстава и физическия животъ. Ако чувствуванията прѣстанатъ, прѣстава и астралния животъ, т. е. човѣкъ пада въ едно сънно състояние. Нали, когато имате олтарь или огнище, куминътъ му трѣбва да бѫде добрѣ направенъ, понеже, щомъ запалите огъня, а куминътъ не тегли, не провѣтря, тогава всичкиятъ кадежъ ще остане въ кѫщи.

Ѣ, сега, когато вие сте неразположени, не показва ли, че кадежъ има въ вашето сърце? Това показва, че куминътъ на вашето сърце е запушенъ.

И тъй, вие казвате, че сърцето всичко вѫрши, а когато дойде нѣкое ваше вѫрѣшно състояние, не го изяснявате по сѫщия начинъ. Казвате, че сърцето всичко вѫрши, а когато имате нѣкое анормално състояние, отдавате го на друго нѣщо. Когато влѣза въ кѫщата ви и има кадежъ, това е едно анормално състояние. Оправете кумина си! И сърцето има куминъ? Въ какво седи, дѣ е този куминъ на сърцето?

Азъ бихъ желалъ сега за втория пѫть да ми отговорите, да се досѣтите приблизително, кой е куминътъ на сърцето?

То ще бѫде послѣ — когато започнете да изучавате тѣлата — физическото, астралното, менталното и причинното. Астралното тѣло си има физиология, има си и анатомия. Менталното тѣло — сѫщо. Тѣзи изучавания ние ще ~~ос~~ оставимъ малко по-на сетнѣ.

Сега, когато употрѣбявате аналогия, уподобление,

гледайте тия уподобления да су вѣрни по своитѣ съотношения. Тогава вие ще почувствувате интуитивно една хармония или удовлетвие. Щомъ една мисъль въ своитѣ уподобления е вѣрна, ~~ту~~ чувствувашъ се разположенъ. Напримѣръ, ~~като~~ напишешъ едно стихотворение, прочетешъ го 1, 2 пѫти, чувствувашъ, че нѣщо не ти харесва. Четешъ го, но нѣщо на ухото ти казва, че не е вѣрно. Поправишъ го, прочетешъ го отново 1, 2 пѫти, мине врѣме, виждашъ, че си доволенъ. Въ самия човѣкъ има извѣстно чувство, което му показва кое сѫждение е вѣрно и кое не.

И азъ бихъ желалъ вие да развивате тази вѫтрѣшна интуиция, съ която можете да ~~си~~ разрѣшавате разумно служите за вѣрностьта на нѣкои положения. Запримѣръ, слѣдъ като напишете нѣщо за сърцето си, не бързайте, ами спрете се, прочетете го единъ два пѫти и вижте, доволни ли сте отъ туй, което сте написали. Ако ти си доволенъ, то туй, което си написалъ, ти дава и на тебе идея, и ти като го четешъ, и другитѣ ще бѫдатъ доволни. Щомъ самъ не си доволенъ, никога не очаквай и другитѣ да бѫдатъ доволни отъ туй, което си написалъ. Запримѣръ, като пишехте за сърцето, трѣбваше да гледате вашето сърце здраво ли е, чувствително ли е? Трѣбваше да помислите вашето духовно сърце колко прѣгради има, вашето астрално сърце колко прѣгради има. Физическото сърце колко прѣгради има? — Двѣ: лѣва и дѣсна. Всѣка отъ тѣхъ по още двѣ — четири. Този е новиятъ начинъ да мислите. Съврѣменниятъ свѣтъ не мисли. Да кажемъ, че азъ казвамъ тъй: „Ти си лошъ човѣкъ или

Аз съм лош човек по отношение на службата си, а не лош по отнош. на живота

ти си добъръ човѣкъ. Добрѣ, ако азъ съмъ слуга, ~~а нѣкой е~~ господарь ти ми каже ~~господаря~~ да взема, и да посѣя едно жи-
тно зърно на нивата. Азъ не посѣвамъ ~~туй~~ житно зърно, то посѣя (посѣя)
не е важно, а той ми казва, че ти си лошъ човѣкъ. Защо?
Защото не съмъ посѣлъ туй житно зърно. Питамъ сега:
ако ми се заповѣда да посѣя цѣлата нива и да посѣя ед-
но житно зърно, и не изпълня заповѣдитѣ, има ли раз-
граничение въ непосѣването? Какво намирате вие въ
тия двѣ суждения? Законътъ е ~~тази~~ такъвъ: онзи, който
сѣе едно житно зърно, може да посѣе и цѣлата нива, и он-
зи, който не посѣе едно житно зърно, той не може да посѣе
и цѣлата нива. Такава е аналогията. И въ окултна сми-
съль ние говоримъ: когато кажемъ, че единъ човѣкъ е лош-
ние подразбираме, че е лошъ въ даденія моментъ, не въ
миналото или бъдещето, но въ настоящия моментъ. Негова-
та лоша постъпка може да продължи 1, 2 или нѣколко
часа, а слѣдующата минута, слѣдующия часъ той може да се зани-
мава съ една благородна, добра мисъль. Тогава той е до-
бъръ. Тъй щото, когато говоримъ за добро или лошо въ окул-
тна смисъль, разбираме опрѣдѣленъ моментъ, може да е
минута, 10-15 минути, може да е часъ, може да е
1, 2, 10 години, но пакъ ще се измѣни. Той не може да е
прѣзъ цѣлия си животъ лошъ. Вълкътъ, който е толкова
жестокъ, и въ него настава моментъ на благородство.
По нѣкой пъть го наричатъ, че е лошъ. Но какво прави
нѣкога? Влѣзе въ нѣкое стадо, побута, побута овцитѣ съ ус-
тата си, и си замине, безъ да имъ направи нѣкоя пакость.
Овчаритѣ казватъ, че му се е затворила устата. Не, тов-

е единъ моментъ на благородство. Той има разположение и казва: „Е"... Първото му състояние се смѣна. Има три случая, когато се смѣнятъ състоянията у вълка. Първиятъ моментъ е, когато влѣзе въ стадото, всички изподавя и си отива. Вториятъ моментъ е, когато влѣзе въ стадото, дращи овцитѣ съ краката си, но не ги дави. Третиятъ моментъ е, когато влиза въ стадото, всички овци се разбѣгватъ, но той само ги побутва и си отива, заминава си. Тъй щото тѣзи състояния ся и у човѣка. Човѣкътъ, като вълка най-първо дави, послѣ дращи и най-послѣ само съ мущината си побутва. Тъй щото когато говоримъ за лошавини на единъ човѣкъ, трѣбва да знаемъ за кой моментъ се отнасятъ тѣ. Лошо или добро, то е относително. Казвамъ: „Относителнитѣ нѣща се опредѣлятъ отъ врѣмето, въ което енергията и дѣятелността се смѣнятъ. Нѣкой ще каже: „Ама защо не може?" Ти вече не можешъ да правишъ зло, защото всѣко зло астрологически се опредѣля. Има условия, при които можешъ да вършишъ зло. А щомъ мине туй условие, то се затваря, и ти нѣмашъ условия вече да вършишъ зло. И тази енергия, тази дѣятелность, която се събрала, тласка, но щомъ е затворенъ пътя и, ти ще измѣнишъ тази енергия въ друго направление. Така е и за доброто, така е и за злото. Не всѣкога има условия да вършишъ добро. И не всѣки моментъ е за вършене на зло.

Сега, когато ви задамъ да пишете нѣщо за окото, добрѣ размишлявайте, не само да пишете, но извадете своя анализия, какви блага придобивате чрѣзъ окото. То е хубавата

страна, чрѣзъ която може да си помогнете. Послѣ, какви блага придобивате чрѣзъ сърцето.

Азъ въ една отъ бесѣдитѣ си бѣхъ казалъ да правите опит, но сега поне класътъ може да направи. Правили ли сте наблюдения върху биенето на сърцето си? Запримѣръ, опрѣдѣлете при нормалното си състояние, когато сте въ най-доброто си разположение, колко пъти бие сърцето ви, колко удари прави въ ~~секи~~ минута. Послѣ, когато се рѣзко измѣняватъ състоянията ви, имате едно състояние на голѣма радость, или едно състояние на голѣма скръбь, прѣбройте каква е разликата на ударитѣ, колко пъти бие сърцето ви. Ще имате математически данни, за да работите. Послѣ, забѣлѣжете дали ритъма на сърцето ви е равномѣренъ или кратъкъ. Нѣкой пъть сърцето ви бие на дълъ ритъмъ, но има бързъ и кратъкъ ритъмъ. Правете наблюдения, ще се научите да наблюдавате. Тъй умътъ ви ще има една конкретна опора, защото, както въ всѣко схоластическо учение, вие ще станете като банки, които, като взематъ паритѣ, не знаятъ какъ се добиватъ, а само боравятъ съ хиляди. Не, този банкеринъ да го впрегнатъ да оре, да копае, та така ще види, ще има единъ правиленъ начинъ какъ се добива богатство. А сега вие казвате: „Имамъ хиляда, двѣ хиляди, 10,000 лева." Не, опасно е това богатство, опасенъ е този приходъ.

Та, ще ~~наб~~ наблюдавате и изучавате сърцето, нѣм да докарате нѣщата до крайность.

Добрѣ, сега въркуупражненията ще се постарая да ви
дамъ по астраленъ начинъ едни малки отъртвания. Ще
дайте да се пробуди съзнанието ви. На физическото п
ле има една голѣма мъчнотия. Тя седи въ слѣдующето
че на ума ви нѣкой пъть се прѣподаватъ много прѣдмети
които отвличатъ вниманието ви. Колкото и да се паз
те, вниманието ви всѐ ще се отвлѣче. Нѣкой пъть вие
не ги дочувате вѫрѣшно. Значи вниманието ви е за
нято. Явяватъ се неразбирания, недочувания, вслѣдстви
на което нѣкои нѣща не можете да ги възприемете.
Запримѣръ, азъ мога да ви говоря за сѫрцето, а вие ме
слушате, но сѫщеврѣменно сте дали нѣкому рандеву, иск
те да се срѣщнете въ 8ч. съ нѣкого. Туй е една междина
затова ще има нѣща, които нѣма да разберете. Или,
седите въ класъ, огладнѣли сте, казвате си: „Дали е на
ближило врѣме за ядене? И понеже вашето съзнание
е заето съ тази мисъль, вие ще пропуснете много нѣщо
Гледамъ ви, нѣкой пъть има не само единъ прѣдметъ,
но 10-15-20 прѣдмета, които ся заели съзнанието ви,
а всичко туй бърка, за да можете да схващате.
Запримѣръ, вземете нѣкой поетъ. Той нѣкой пъть е
прѣтърпѣлъ голѣмъ крахъ въ живота си. Пише поезия
Той туря въ поезията си този прѣживѣнъ крахъ, всички
тѣзи оттѣнъци и като четатъ поезията му, казватъ
„Много хубава!" Врори пъть, като излѣзе отъ този крахъ
написва друга поезия, казватъ: „Каква голѣма дълбочи
на е турилъ!" Той ималъ разочарования, туй-онуй, турилъ
ги въ поезията си, маскиралъ ги, и всички послѣ каз

ватъ: „Какво ли е искалъ да каже?" — Разочарования. Другъ пъръ ималъ очарования, въодушевление. Какво ли е искалъ да напише? — Очарование. Добилъ туй, което искалъ. Въ какво седи всичката му поезия? Този поетъ билъ боленъ. Трѣбвало да отиде въ Европа на разходка. Отпущатъ му 30,000 лв. — описва туй си състояние. Какво ли искалъ да напише? Казвамъ: „Отпуснали ся му 30,000 лв. да иде въ странство, и той пише. Обратно: искалъ 30,000 лв., не му отпуснали. Написва стихотворения пропити съ скръбь. Казватъ: „Каква велика философия, каква дълбока мисъль!" — 30,000 лв. не му достигатъ. Азъ казвамъ: „Поетъ е този, който като пише, вижда нѣщата отъ Божествено гледище, и ги прилага тъй, както ги вижда. Поетътъ трѣбва да описва нѣщата отъ чисто Божествено гледище, тъй както ся, тъй както вижда нѣщата въ природата. Да описва реалностьта конкретно, безъ да е ангажиранъ въ нѣщо. Туй е поезия. Сѫщото и въ музиката. Сега искамъ, и вие като размишляваре да нѣма ни да ви даватъ, ни да взиматъ 30,000 лв. отъ васъ. И ако азъ съмъ се въздържалъ да говоря за нѣкога, единствената причина, която ме е въздържала отъ да говоря е тази, че не съмъ намѣрилъ хора, на които съзнанието да е чисто, като слънцето, безъ петно. Само така, лесно се говори.

И сега, въ този окултенъ класъ, най-първо трѣбва да се подготви съзнанието ви, че като дойдете отвънка тука за единъ часъ, да имате туй възпита

ние на волята, не да затворите телефонитѣ си, да каже-
те: „Ние приемаме, не прѣдаваме." Да се усѣщате сво-
бодни. Тогава може да се говори. А сега, като влѣзете
въ класъ, единъ звънецъ започва „дрънъ", другъ
„дрънъ", а вие ставате, ходите, връщате се, и прѣд-
метътъ остава недоразбранъ. И послѣ казвате:
„Не разбрахме, какво иска да каже учителятъ."
Толкова звънци!

Та, първо въ окултизъма трѣбва да се научите да
затваряте телефонитѣ си, станциитѣ си. Ще каже-
те: „Жицитѣ сѫ заняти." Съ какво? — Съ окултната
школа. Слѣдъ като свършимъ урока си, пакъ прие-
маме и даваме. Тъй ще казвате въ себе си. Ще
говорите чрѣзъ внушение. Ще кажете: „Отиваме
на училище. Единъ часъ нѣма да ме безпокои-
те. Каквото и да има да казвате, единъ часъ
ще чакате."

Туй упражнение ще трае по 5 минути
сутринъ, на обѣдъ и вечеръ (прѣди ядене). Ще
го правите по 3 сѫти на день за една сед-
мица.

(9 ч. безъ 10')

Бесѣда държана на 2 ~~[illegible]~~ августъ 1922 г.
(срѣда)